

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010046
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819010046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému V. A. pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., sčasti podľa § 194 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 02. októbra 2019 odvolanie obžalovaného V. A. a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. apríla 2019, sp.zn.2T/7/2019, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný V. A. s a o d s u d z u j e podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. apríla 2019, sp.zn.2T/7/2019 bol obžalovaný V. A. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., sčasti podľa § 194 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1. dňa 29.03.2018 v čase od 14.00 h do 16.00 h v W. vošiel bez vedomia a súhlasu oprávnených užívateľov do bytu v rodinnom dome na ulici B. č. XX/X, ktorý byt bez označenia v danom čase užívali na základe zmluvy nájmcovia - poškodení K. V., nar. XX.XX.XXXX a P. V., nar. XX.XX.XXXX, inak obaja trvale bytom T., K. č. XXX/XX, okres W., pričom obžalovaný cez vstupnú dvojkridlovú otvorenú bráničku najskôr vošiel na súvisle oplotený pozemok patriaci k domu, cez pozemok následne prešiel ku schodom vedúcim do rodinného domu, do ktorého vstúpil cez zatvorené a neuzamknuté vchodové plastové dvere, prišiel do spoločných priestorov, odkiaľ cez zatvorené a neuzamknuté vstupné dvere vošiel do spoločnej predsiene a následne do bytu užívateľov rodiny V., kde potom cez kuchyňu prešiel do obývacej miestnosti, v ktorej sa v tom čase nachádzal spiaci poškodený P. V., čo obžalovaný využil a z uvedenej izby vzal voľne odloženú pásku koženú peňaženku čiernej farby, nezistenej značky, s obsahom finančnej hotovosti vo výške 70,- eur, bankomatovej karty - 1 ks z VÚB banky a 1 ks z

Tatrabanky, občiansky preukaz, vodičský preukaz - všetko vystavené na meno P. V., pričom si ponechal len hotovosť, ostatné veci zahodil, čím svojim konaním spôsobil škodu poškodenému P. V. vo výške 75,- Eur na odcudzenej peňaženke a hotovosti,

2. dňa 07.04.2018 v čase približne od 17.40 h do 17.55 h v W. na M. ulici č. XXX/XX bez súhlasu a vedomia vlastníkov a užívateľov vstúpil na pozemok a potom do rodinného domu a to tak, že najskôr cez plot pozoroval na záhrade poškodených J. P. B., nar. XX. XX. XXXX a jeho manželku Z. B., nar. XX.XX. XXXX, obaja trvale bytom W., M. ulica č. XXX/XX, a využíjúcich nepozornosť a zaujatosť prácou na záhrade si otvoril neuzamknutú bránku oplotenia domu, vošiel na pozemok, prešiel k vchodovým dverám domu, ktoré boli neuzamknuté a ktoré si otvoril, následne vošiel do domu, kde si prezrel niekoľko miestností, následne vyšiel na poschodie, kde cez dve priechodné izby vošiel do spálne, odkiaľ z neuzamknutej zásuvky nočného stolíka vzal pánsku koženú peňaženku čiernej farby v hodnote 2,- eurá s obsahom finančnej hotovosti vo výške 130,- eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, preukaz poistenca - všetky doklady na meno J. P. B., čím poškodenému P. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., M. č. XXX/XX spôsobil škodu odcudzením peňaženky s finančnou hotovosťou vo výške 132,-Eur,

3. dňa 16.04.2018 približne o 16.00 hod. v C. na ulici Q. K. prišiel k rodinnému domu č. XXXX/X, ktorého vlastníkami sú poškodení V. V. M., nar. XX. XX. XXXX a V. M., cez otvorenú dvojkrídlovú bránu neoprávnene vošiel na pozemok domu, prešiel do jeho zadnej časti až na terasu, kde cez otvorené balkónové dvere nazrel do vstupnej haly, v ktorej v tom čase na gauči ležala poškodená V. M., o ktorej vedel, že bola lekárkou a podľa jeho vyjadrenia mala mať 67 - 70 rokov, kľakol si na kolená, cez otvorené balkónové dvere vnikol cez halu do domu až do kuchyne, kde bol vyrušený poškodenou, ktorá ho chytila za rukáv, vyšla s ním na terasu domu a zakričala na suseda, aby privolal políciu, pričom sa jej obžalovaný vytrhol a z miesta skutku ušiel, poškodenej V. V. M. neboli spôsobené zranenia a ani jednému z poškodených nebola spôsobená žiadna škoda,

4. dňa 23.02.2018 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v C. na L. K. prišiel k rodinnému domu číslo XXXX /XX majiteľov - poškodených C. M. a Z. M., bránku vedúcu do dvora domu si otvoril tak, že ruku vsunul do medzere v bránke, ktorá mala z vonkajšej strany bezpečnostnú guľu a rukou stisol kľučku na bránke z vnútornej strany, neoprávnene vošiel na pozemok domu ku schodisku, následne až k neuzamknutým vchodovým dverám, ktoré otvoril, vošiel do predsiene domu, kde zo skrinky odcudzil puzdro s dokladmi na meno poškodeného C. M. a finančnou hotovosťou 50,- Eur, čím poškodenému C. M., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., K. XXXX/XX spôsobil škodu 50,-Eur, pričom obžalovaný skutky spáchal po tom ako bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn.1T/18/2015 zo dňa 20.05.2015, právoplatným dňa 20.05.2015 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky na výkon, ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom označeným rozsudkom bol súčasne zrušený výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.0T/32/2014 zo dňa 31.10.2014, právoplatného 31.10.2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 ods. 3, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Trestného zákona k spoločnému trestu odňatia slobody 5 rokov 6 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k povinnosti uhradiť poškodenému P. B. škodu vo výške 132,-Eur. Súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn.3T/19/2018 zo dňa 05.12.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp.zn.4To/3/2019 zo dňa 07.02.2019, právoplatný dňa 07.02.2019 ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste a v zákonnej lehote i odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“), a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že použité ustanovenia Trestného zákona pri ukladaní trestu považuje za správne a zákonné. Senát podľa jeho názoru správne aplikoval aj § 36 písm. n/ Tr. zák. a správne neaplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Prokurátor namietol iba výšku uloženého trestu, ktorú považuje za neprimerane miernu, a to vzhľadom na osobu páchatela, možnosti jeho nápravy a vyžadovanú ochranu spoločnosti. Poukázal na skutočnosť, že základná trestná sadzba bola 3 roky až

8 rokov. Má za to, že po úprave podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. bolo rozpätie 5 rokov 6 mesiacov až 8 rokov a aj po úprave podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. vychádza rozpätie 5 rokov a 6 mesiacov až 6 rokov 4 mesiace. Trest obžalovanému bol teda uložený na samej dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby, čo vzhľadom na odpis registra trestov obžalovaného považuje za trest neprimerane mierny. Obžalovaný bol od roku 1998 až 14-krát súdne trestaný, a čo je zrejme, išlo výlučne o trestné činy krádeže a porušovanie domovej slobody. Napriek tomu, že už v roku 2004 mu bolo uložené ochranné protitoxikologické liečenie, napriek tomu, že mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, nevedlo to u neho k žiadnej náprave. Nemožno tu opomenúť ochranu spoločnosti, keď obžalovaný si za obeť vyberá už aj osoby vyššieho veku, ktoré sú zraniteľnejšie, a to aj po psychickej stránke. Následok v podobe hodnoty odcudzených vecí je síce minimálny, ako uvádza okresný súd, ale obžalovanému sa predsa krádeže nedávali za vinu. Dávajú sa mu za vinu porušovania domovej slobody, respektíve pokračovací zločin porušovania domovej slobody, kde ide primárne o nedotknuteľnosť obydlia a súkromia. A v tomto smere je zasahovaná aj psychika poškodených osôb, a to o to viac, že ide o osoby vyššieho veku. Čiže ide o zásadné traumatizovanie starších ľudí. V konečnom dôsledku ťažko odhadnúť, aká by bola reakcia obžalovaného, keby bol ako osoba zjavne závislá na drogách, čo bol motív jeho konania, nečakane pristihnutý pri čine porušovania domovej slobody. Podľa názoru prokurátora je pomerne nelogické u takéhoto recidivistu (všetko rovnorodá recidíva) ukladať trest na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil v časti výroku o treste a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému podľa § 194 ods. 3, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. uloží spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 6 rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že podáva odvolanie, čo do výroku o treste z dôvodu, že uložený trest je podľa jeho názoru neprimeraný. Má za to, že uložený trest odňatia slobody nezohľadňuje dôsledne všetky zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., keď okresný súd pri ukladaní trestu neprihliadal v dostatočnej miere na spôsob spáchania činu, jeho následok, pohnútku, osobu páchatela a jeho pomery a najmä na skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu hneď na začiatku trestného stíhania priznal, s orgánmi činnými v trestnom konaní riadne spolupracoval a sám seba usvedčoval za chabej dôkaznej situácie svedčiacej proti jeho osobe. Podľa názoru obžalovaného na jeho strane boli splnené všetky zákonné podmienky pre konanie o dohode o vine a treste a preto požiadal odvolací súd, aby prehodnotil možnosť analogického použitia zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn.3T/19/2018 zo dňa 05.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn.4To/3/2019 zo dňa 07.02.2019 posúdil ako dostatočný. Podľa jeho názoru bol už tento trest neprimerane prísny, a to najmä s poukazom na spôsob jeho spáchania, menšiu závažnosť, ako aj na jeho následok. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu, čo do výroku o treste odňatia slobody podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný vo vlastnoručne napísaných písomných dôvodoch odvolania (podanie obžalovaného zo dňa 08.05.2019 doručené okresnému súdu dňa 13.05.2019) poukázal na skutočnosť, že namieta správnosť výroku o treste (výrok pod bodom II), nakoľko má za to, že je neprimerane prísny. Pokiaľ ide o výrok o vine, skutok, ktorý mu je kladený za vinu spáchal a trestný čin úprimne oľutoval. Okresný súd u neho zistil dve poľahčujúce okolnosti, že sa priznal a svoj čin úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Priťažujúcu okolnosť u neho zistil, že už bol za trestný čin odsúdený. Pokiaľ ide o výrok o treste vo výške 5 rokov a 6 mesiacov je podľa jeho názoru neprimerane prísny, vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017. V zmysle tohto stanoviska, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a od (menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. po prijatí takého vyhlásenia súdom. Keďže obžalovaný neodvolateľne prijal

všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu použitie analógie pri aplikácii Trestného zákona je prípustné, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky. Spomínané stanovisko pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný k tomu uviedol, že okresný súd túto možnosť alebo skutočnosť nevzhladol, nakoľko opätovne pácha trestnú činnosť. Táto skutočnosť však bola použitá v § 38 ods. 5 Tr. zák., teda že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Podľa jeho názoru zločin porušovania domovej slobody nie je násilný trestný čin, nevznikla škoda veľkého rozsahu a poškodenému neublížil. Dodal k tomu, že čin spáchal pod vplyvom návykových látok a alkoholu, za čo mu aj Okresný súd Topoľčany podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Tento spomínaný súd mohol postupovať aj v zmysle § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., že trestný čin spáchal v stave zmenšenej pričítlosti. Chce preto upozorniť na to, že Okresný súd Topoľčany, respektíve Okresný súd Prievidza zohľadňujú len jeho minulosť v jeho neprospech a upravením § 38 ods. 5 Tr. zák. tresty odňatia slobody riadne vykonal, nebol podmienenčne prepustený ani mu nebola uložená prezidentská milosť. Ďalej chce uviesť, že spolupracoval s orgánmi činným v trestnom konaní, za tento skutok nebol vzatý ani do väzby, nerobil v tejto veci prietahy, žiadne obštrukcie a bol ochotný spraviť vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci tak, že mu uloží nižší trest odňatia slobody ako trest uložený napadnutým rozsudkom.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému podľa § 194 ods. 3, § 41 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 38 ods. 5 Tr. por. uloží nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 6 rokov a zaradí ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Obžalovaný a jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s tým, že obžalovanému uloží miernejší trest.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora a obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 02. októbra 2019 na podklade podaných odvolaní prokurátora pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného a obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť výrokov o trestoch napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým uložil obžalovanému spoločný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprimeraný a pri jeho ukladaní okresným súdom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., sčasti podľa § 194 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom zákon pri § 194 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 rokov a s hornou hranicou vo výmere 8 rokov. Obžalovaný čiastkové útoky (v bodoch 1 až 4) predmetného pokračovacieho zločinu spáchal po tom ako bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.05.2015, sp.zn.1T/18/2015, právoplatným dňa 20.05.2015 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu správne zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Po dôslednom zisťovaní žiadne ďalšie poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v tejto trestnej veci odvolací súd nezistil.

Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, pričom obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Okresný súd rovnako správne ustálil, že v predmetnej trestnej veci prichádza do úvahy ukladanie spoločného trestu odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák., keďže čiastkové útoky pod bodom 3, 4 tohto rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp.zn.3T/19/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 07.02.2019, sp.zn.4To/3/2019 tvoria súčasť pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3 Tr. zák., s časti podľa § 194 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Okresný súd z vyššie uvedeného dôvodu správne v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. najprv zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05.12.2018, sp.zn.3T/19/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 07.02.2019, sp.zn.4To/3/2019, právoplatným dňa 07.02.2019, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti však zistil, že okresný súd nesprávne upravil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody (3 roky až 8 rokov) na 5 rokov 6 mesiacov až 8 rokov. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že pri správnom postupe mal okresný súd najprv upraviť hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov znížením o 1/3 v súlade s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na 6 rokov 4 mesiace, keďže bola v predmetnej trestnej veci zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi (výpočet: 8 rokov - 3 roky = 5 rokov; 1/3 z 5 rokov = 1 rok 8 mesiacov; 8

rokov - 1 rok 8 mesiacov = 6 rokov 4 mesiace). Následne keďže došlo k opätovnému spáchaniu zločinu postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. bolo potrebné o 1 zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky na 4 roky 8 mesiacov (výpočet: 6 rokov 4 mesiace - 3 roky = 3 roky 4 mesiace; 1 z 3 rokov 4 mesiacov = 1 rok 8 mesiacov; 3 roky + 1 rok 8 mesiacov = 4 roky 8 mesiacov). Po správnej zákonnej úprave trestných sadzieb bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 4 rokov 8 mesiacov až 6 rokov 4 mesiacov.

Odvolačný súd z odpisu registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doteraz 14-krát súdne trestaný, a to najmä pre krádeže a porušovanie domovej slobody. Okrem iných bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.05.2015, sp.zn.1T/18/2015, právoplatným dňa 20.05.2015 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky na výkon, ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom označeným rozsudkom bol súčasne zrušený výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.10.2014, sp.zn.0T/32/2014, právoplatného dňa 31.10.2014 ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že doteraz nebol riešený za priestupok.

Odvolačný súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom na doterajšiu trestnú minulosť obžalovaného neprichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom upravenej sadzby trestu s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č.44. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že na takýto postup nie je automaticky zo zákona právny nárok, avšak ide o fakultatívnu možnosť, ktorú súd môže, ale nemusí akceptovať.

Odvolačný súd na podklade čiastočne dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, ktorý zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného pokračovacieho trestného činu i zistené pomery obžalovaného, jeho sklon k páchaniu trestných činov majetkovej povahy a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné zdôrazniť, že pre kogentné ustanovenie §-u 41 ods. 3 druhá veta Tr. zák. obžalovanému nebolo možné uložiť trest miernejší ako mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05.12.2018, sp.zn.3T/19/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 07.02.2019, sp.zn.4To/3/2019, a to vo výmere 5 rokov, a to ani pri aplikovaní ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Odvolací súd pri ukladaní trestu obžalovanému vzal do úvahy i skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz 14-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť (ide o špeciálneho recidivistu), avšak na druhej strane vo významnej miere zohľadnil skutočnosť, že pokiaľ ide o čiastkové útoky pod bodom 1 a 2 napadnutého rozsudku, obžalovaným spôsobený následok „bytovou krádežou“ bola škoda pomerne nízka, a to vo výške 207,- Eur.

Odvolačný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste v neprospech obžalovaného na podklade jeho podaného odvolania a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (bod II. tohto rozsudku).

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.